

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **O. K.**, narozený dne X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2024, č. j. KUUK/005557/2024/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2024, č. j. KUUK/005557/2024/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lovosice (dále jen „městský úřad“) ze dne 9. 11. 2023, č. j. ODSH 135285/2022 EB, jímž byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 27. 10. 2022 byl potvrzen. Zároveň se

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobcem předloženými důkazy a návrhy. K tomu dále uvedl, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, a to rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice, č. j. MUCE 20786/2019 SO, rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, a rozhodnutí Magistrátu města Kladna, č. j. ŘP/741/19-16/Ka. Z uvedených rozhodnutí vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Dále žalobce uvedl, že ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně namítal nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení od příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce upozornil, že rozhodnutí lze i přes specifickou blokové řízení vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce zmínil rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, které nejsou dle jeho názoru v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, z něhož je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.
4. Žalobce dále poukázal na rozhodnutí Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, kterým bylo dle § 77 odst. 3 a § 98 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) zrušeno rozhodnutí policejního orgánu, ve kterém byl vysloven názor, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a je zde nesoulad se zákonem. V dalším rozhodnutí dospěl odvolací policejní orgán k obdobnému názoru, přičemž navíc zdůraznil § 92 odst. 2 písm. f) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), a taxativnost požadavků v zákoně stanovených. Absence formy zavinění v případě fyzické nepodnikající osoby je vždy dle názoru odvolacího policejního orgánu porušením zákona.
5. V návaznosti na shora uvedené žalobce namítal, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, jakého jednání se měl přestupek dopustit, a to s odkazem zejména na popis jednání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v případech překročení nejvyšší povolené rychlosti a porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Podstatnou náležitostí je též, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Dle žalobce mají být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

6. Pokutovému bloku vystavenému dne 7. 1. 2022, v jehož důsledku došlo k záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče, žalobce vytýkal částečnou nečitelnost údajů. Rovněž namítal, že pokutový blok neobsahuje jasné zachycení osoby přestupce (absence požadovaných údajů, nedostačující ověření totožnosti), není v něm přesně uvedena doba spáchání přestupku a specifikováno konkrétní místo jeho spáchání (názvy obce a ulice jsou uvedeny nesrozumitelnou zkratkou), z popisu skutku nevyplývá jednoznačná skutková podstata, není zřejmý odkaz na právní kvalifikaci (právní kvalifikace je uvedena zkratkovitým zápisem a je toliko zřejmé, že došlo k porušení § 18 ovšem již ne jakého bodu či písmena), postrádá údaj o tom, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti, vznáší pochybnosti o výši uložené sankce, přičemž není jednoznačně uvedeno místo vydání rozhodnutí a údaje o oprávněné osobě včetně jejího podpisu a není zřetelný ani podpis přestupce.
7. Pokutovému bloku vystavenému dne 27. 10. 2022 vytýkal, že v kolonce č. 5 není vlivem přepisu jednoznačná registrační značka vozidla, s níž měl být přestupek spáchán. Dále namítal, že v kolonce č. 6 je právní kvalifikace přestupkového jednání uvedena zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy. Provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
8. Žalobce shrnul, že pokud nejsou přestupky v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, pak nejsou způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. V tomto směru odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39. Protože přestupky nebyly v daném případě konkrétně vymezeny, nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalobní námitky označil za zcela irrelevantní a shodné s námitkami odvolacími. Pokutovými bloky se podrobně zabýval a řádně a podrobně je v napadeném rozhodnutí popsal. Žalovaný dále popsal pokutové bloky ze dne 7. 1. 2022 a 27. 10. 2022 a konstatoval, že v případě obou pokutových bloků se jedná o pravomocná rozhodnutí, která jsou relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
8. K námitce týkající se podpisu pokutových bloků žalovaný uvedl, že pokutové bloky byly žalobcem podepsány a svým podpisem žalobce vyjádřil souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán. Podotkl, že v případě, kdy má přestupce za to, že údaje na pokutovém bloku nejsou správné, tak nemá povinnost jej podepsat. Při absenci podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém řízení a věc bude šerena ve standartním přestupkovém řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Žalovaný směrem k žalobcem namítané zkratkovitosti formulací s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné přitom je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
10. Z jednotlivých rozhodnutí jsou dány najisto veškeré údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání a je nezaměnitelné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Údaje v rozhodnutích jsou rovněž uvedeny čitelně, srozumitelně, přehledně a rozhodnutí jsou zcela přezkoumatelná. Dodal, že s odvolacími námitkami žalobce se řádně vypořádal a poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 436/2018-38.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
12. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 4. 11. 2022, č. j. ODSH 135285/2022 EB, oznámil městský úřad žalobci, že ke dni 27. 10. 2022 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu. Součástí správního spisu je rovněž výpis z bodového hodnocení řidiče obsahující historii bodového hodnocení žalobce. Dne 24. 11. 2022 podal žalobce námitky, v nichž požádal o doplnění spisového materiálu o veškeré způsobilé podklady, resp. rozhodnutí, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků. Městský úřad si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních ve dnech 7. 1. 2022 a 27. 10. 2022.
15. Žalobci bylo umožněno seznámit se podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž měl možnost se ve věci též vyjádřit. Rozhodnutím ze dne 9. 11. 2023, č. j. ODSH 135285/2022 EB, rozhodl městský úřad o námitkách žalobce ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu tak, že tyto zamítl jako neodůvodněné s tím, že provedený záznam 12 bodů ke dni 27. 10. 2022 se potvrzuje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které na výzvu městského úřadu doplnil. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
16. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, ze kterého je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Poukázal i na rozhodnutí Městského úřadu Hlučína (a další podobná výše uvedená rozhodnutí). Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na skutečnost, že správní orgány mají povinnost posuzovat stejné případy shodně. Žalovaný na straně 7 napadeného rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vedl, že žalobce zpochybnil závěry městského úřadu při hodnocení veškerých záznamů a uvedl mnohdy i zcela absurdní námitky, které s projednávanou věcí vůbec nesouvisí. Soud konstatuje, že shodnou námitku týkající se povinnosti správních orgánů rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně, uplatnil žalobce již v řízení před městským úřadem. K této námitce městský úřad ve svém rozhodnutí poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2018, č. j. 3 As 238/2017-58, ze kterého vyplývá, že správní orgány nejsou vázány rozhodnutím jiného správního orgánu a uvedl, že se s tímto názorem plně ztotožňuje.

17. V této souvislosti soud připomíná, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek. Úkolem odvolacího orgánu je totiž zejména reagovat na odvolání, přičemž není vyloučeno, aby argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Ve své judikatuře se tímto se zabýval i Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 2. 12. 2015, č. j. 6 As 186/2015-31, uvedl: *„Nejvyšší správní soud již ve své dřívější judikatuře připustil, že odvolací orgán není povinen vyčerpávajícím způsobem reagovat na námitku, s níž se již dříve vyrovnal prvostupňový správní orgán. Může na argumentaci obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí pouze odkázat, popř. ji rozvinout a doplnit o chybějící argumenty. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je pak třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek. Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. října 2014 č. j. 6 As 161/2013-25).“* S tímto právním názorem se zdejší soud zcela ztotožňuje a dodává, že vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
18. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
19. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

20. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží.
21. V případě námitek proti zaznamenání bodů tak může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitelným podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
22. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010–76, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
23. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobní námitky, dle které jsou pokutové bloky ze dne 7. 1. 2022 a 27. 10. 2022 nezpůsobitelnými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť nesplňují zákonné náležitosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

24. Jak je uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenamítal, přičemž ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
25. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaneého, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*
26. Podle § 85 odst. 4 zákona o přestupcích jsou pověřené osoby povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
27. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný při vypořádání odvolacích námitek způsobilostí žalobcem namítaných pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byla řádně a přesně popsána jednotlivá jednání a řádně posouzena jednotlivá rozhodnutí o přestupcích zaslaná orgány policie, která jsou obsažena ve spisovém materiálu. Žalovaný na stranách 6 až 9 zkoumal obsah jednotlivých podkladů pro záznam bodů, přičemž v případě žalobcem namítaných pokutových bloků konstatoval, že zákonem požadované údaje jsou na pokutových blocích identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoliv pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Oba pokutové

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bloky jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedená přestupková jednání body zaznamenány správně a že tedy ke dni 27. 10. 2022 dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum namítaných pokutových bloků v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.

28. Pokutovému bloku ze dne 7. 1. 2022 žalobce vytýkal, že nebyla přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání přestupku, právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě, není zřetelná výše udělené sankce, není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán a není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, její podpis a že není zřetelný podpis účastníka.
29. Pokutovým blokem série AR/2019, č. R 2570010, ze dne 7. 1. 2022, byla žalobci uložena pokuta ve výši 1000 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „D8, 14. km → Německo, 7. 1. 2022, 17:53 hodin, § 18/3 z. č. 361/2000 Sb., překročení nejvyšší dovolené rychlosti na dálnici, 130/153/148, X“, přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu a pokutový blok obsahuje i podpis žalobce.
30. Z obsahu pokutového bloku ze dne 7. 1. 2022 není pochyb o tom, žalobce byl v uvedený den pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. Formulace týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace, není dle soudu nesrozumitelná a lze z ní vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. V případě zkratkovitěho označení „R 130/153/148“ je nepochybné, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (130 km/h), druhý naměřenou rychlost vozidla (153 km/h) a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (148 km/h).
31. K námitce ohledně nezjištění osoby přestupce soud uvádí, že na pokutovém bloku je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno dle občanského průkazu i řidičského průkazu. Žalobce podpisem pokutového bloku dal jednoznačně najevo, že údaje o jeho osobě tam uvedené odpovídají skutečnosti. Krajský soud proto nepřisvědčil námitce žalobce, že v kolonkách týkajících se osoby přestupce není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Dle názoru krajského soudu pokutový blok zcela jasně označuje všechny nezbytné údaje o žalobci a jeho totožnost byla řádně ověřena.
32. Žalobce dále namítal, že nebyla přesně zjištěna doba a místo spáchání přestupku. Na předmětném pokutovém bloku je uvedeno datum, čas i místo spáchání přestupku. Z pokutového bloku je zřejmé, že žalobce se uvedeného jednání dopustil dne 7. 1. 2022 v 17:53 hodin na 14. kilometru dálnice D8 ve směru jízdy na Německo. Žalobce také namítal, že název obce a ulice je uveden zkratkovitě. K tomuto soud uvádí, že pokutový blok neobsahuje žádný název obce ani ulice, a tedy ani nemůže být uveden nesrozumitelnou zkratkou. Tato námitka tak není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

33. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.
34. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že na předmětném pokutovém bloku je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná. Soud nepřisvědčil ani žalobní námitce, že v kolonce označující formu zavinění není uvedeno, zda přestupkové jednání bylo spácháno úmyslně či z nedbalosti. Na pokutovém bloku v kolonce č. 6 je uvedeno: „*Forma zavinění: úmysl/nedbalost (nehodící se škrtněte)*“, přičemž slovo úmysl je přeškrtnuto. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce se přestupku dopustil z nedbalosti.
35. Za důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byl výše uvedený pokutový blok vydán s tím, že vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Na předmětném pokutovém bloku je uvedeno místo, kde byl sepsán „D8, 18. km → Něm.“, je opatřen otiskem razítka Policie České republiky a je na něm uvedeno jméno, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Z těchto údajů je evidentní, že předmětný blok vydal kompetentní správní orgán prostřednictvím oprávněné osoby. Dále je na pokutovém bloku uvedeno datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo. K námitce „nezřetelnosti“ jeho podpisu soud uvádí, že podpis žalobce je zřetelný. Pro úplnost soud konstatuje, že provedl porovnání podpisů žalobce na předmětném pokutovém bloku ze dne 7. 1. 2022 a na žalobcem namítaném pokutovém bloku ze dne 27. 10. 2022 se závěrem, že podpisy na blocích se shodují.
36. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 27. 10. 2022 žalobce namítal, že v kolonce č. 5 není vlivem přepisu jednoznačná registrační značka vozidla, s níž měl být přestupek spáchán. Dále namítal, že v kolonce č. 6 právní kvalifikace přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě a údaje zde uvedené jsou částečně nečitelné.
37. K pokutovému bloku série AS/2019, č. S 3157111, ze dne 27. 10. 2022 soud konstatuje, že v kolonce č. 5 je registrační značka vozidla čitelná a jednoznačná. Soud se rovněž neztotožnil s názorem žalobce, že by údaje v kolonce č. 6 byly vágní či nečitelné, neboť je v ní u označení paragrafu uvedeno: „125c/1K“ a dále zákona č. „361/2000“ Sb. Byť se evidentně jedná o zkratkovitou formulaci, není nikterak obtížné dovodit, že žalobce se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Soud tedy neshledal, že by předmětný pokutový blok trpěl žalobcem namítanými vadami.
38. Soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě předmětných pokutových bloků splněny.
39. Namítal-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutových bloků, že není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práv, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

upozornit na případnou nesprávnost a žádat její nápravu, soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými skutečně vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

40. Lze tedy shrnout, že za přestupková jednání žalobce, pro která mu byly vystaveny pokutové bloky ze dne 7. 1. 2022 a 27. 10. 2022, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně. Žalobce se mylí, pokud tvrdí, že se žalovaný způsobilostí pokutových bloků pro zápis bodů do evidenční karty řidiče nezabýval. Městský úřad i žalovaný měli toliko povinnost posoudit, zda námitky žalobce byly oprávněné, či nedůvodné, nikoli zkoumat, zda pokutové bloky obsahují potřebné náležitosti, neboť i při absenci některých náležitostí, pokud tato absence nezpůsobuje nicotnost rozhodnutí, lze v řízení o námitkách ověřit, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden oprávněně, či nikoli.
41. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nemůže nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Jihočeského kraje či Městský úřad Hlučín rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a Městského úřadu Hlučína neodpovídají konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.

42. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů, ani že by žalobce byl zasažen na svých veřejných právech. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 18. prosince 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.